

Diebliffet ganske at fatte det. Der er ved § 4 kun givet Gouverneuren en Bemyndigelse paa lignende Maade, som der ved Grundloven er givet Kongen Bemyndigelse til lige over for Moderlandets Lovgivning i særdeles paatrængende Tilfælde at give foreløbige Love eller Anordninger, hvad man nu vil kalde dem; men hvorledes nu denne Bemyndigelse skulde kunde finde Anvendelse paa den Deel af Finantsloven, der vedkommer de vestindiske Besiddelser, og som ikke gives i Vestindien, men her hjemme, indseer jeg ikke.

Wessely: Jeg maa ikke have udtrykt mig correct nok; det var nemlig ikke min Mening, at der skulde tilkomme Gouverneuren en saadan Ret; men det forekommer mig, at naar der i § 4 gives ham Ret til at udstede foreløbige Forfrister angaaende saadanne Gjenstande, som egne sig til Behandling efter §§ 2 og 3, og der i § 3 er givet Colonialraadet Rettighed til at afgive Betænkning over den Deel af Finantsloven, som angaar de vestindiske Besiddelser, saa maa ogsaa Gouverneuren have Ret til at suspendere denne Rettighed for Colonialraadet til at afgive Betænkning over den Deel af Finantsloven, der angaar de vestindiske Besiddelser. Det var kun i den Henseende, at mit Spørgsmaal var rettet.

Finantsministeren: Ja, jeg troer ikke, at det kan give Anledning til nogen særdeles Betænknelighed; thi da Gouverneuren kun kan udøve sin Myndighed efter § 4 ved at give en provisorisk Lov, og da en saadan af ham slet ikke kan gives i Forhold til Finantsloven, idet Finantsloven ogsaa forsaavidt den angaar Colonierne ikke gives derovre, men her hjemme, saa kan jeg ikke skjønne, at han kan komme i det Tilfælde. Hvis han nemlig skulde tænke paa at omgaae Colonialraadet ved at hjemsende sit Forslag til Finantsloven for Coloniernes Vedkommende uden at have indhentet Colonialraadets Betænkning, saa vilde han ikke holde sig § 4 efterrettelig; thi den siger kun, at han skal kunne udstede foreløbige Forfrister, men det er ikke at udstede Forfrister, at han med Forbigaaelse af Colonialraadets Betænkning over Finantsloven, forsaavidt den vedkommer Colonierne, ligesom

hjemsender sit Forslag. Derimod kan det tænkes Tilfældet med en Finantslov, som er vedtagen, at Gouverneuren ligesom kommer i den Nødvendighed at maatte benytte Bemyndigelsen efter § 4. Jeg sætter f. Ex., at det viser sig, at han under særdeles paatrængende Omstændigheder er nødt til at overskride den af Moderlandets Legislatur vedtagne Finantslov, altsaa at gjøre noget, hvorpaa der ved en senere Tillægsbevilling skal have Approbation; i saa Tilfælde antager jeg, at han ligesom er berettiget til at gjøre det i Kraft af § 4, uden at han forud, naar Omstændighederne ikke tillade det, behøver at høre Colonialraadet.

Ordfører: Det ærede Thing vil bedst være istand til at skjønne, hvorvidt den Forsklaring, som det ærede geistlige Medlem, der sidder foran mig (Kierkegaard), gav af den Pasus, som de Herrer ønske at tilføie til § 4, var tilstrækkelig eller ikke; der bliver jo saa meget mindre Spørgsmaal herom, som Ordfører for de Herrer Forslagsstillere (Bjerring) har erklæret, at den er frafalden. Men jeg tør dog ikke lade dette Foredrag aldeles uberørt; thi det forholder sig vel saaledes, som det ærede Medlem har yttret, at de Herrer Forslagsstillere have ladet uberørt, hvad der angik den vestindiske Presse; men det er ikke Tilfældet med Udvalget; det har tværtimod anvendt særdeles Opmærksomhed paa dette Punkt, og det har vel fremsat Tvivl, hvortil jo ogsaa denne Gjenstand vel kunde egne sig, men det vil dog vist fremgaae af Udvalgets Betænkning, at man har anseet denne Gjenstand for at være af særdeles Vigtighed, og at man derfor har ønsket, at der maatte blive gjort Forslag fra Regjeringens Side i denne Retning i det Lovudkast, som maatte udførelse, og at dette kunde saa blive forelagt den Forsamling, som havde at afgive Betænkning over Forslaget. Jeg maa saameget mere yttre mig i denne Retning, som det maa ansees heelt tvivlsomt, om det, efter de nu bestaaende Forhold i Vestindien, vil gjennem Pressen være muligt at komme til nogen Kundskab om, hvad Befolkningens Mening egentlig er angaaende de Forhandlinger, som her have fundet Sted; thi det er dog en sær Mærkelighed,